Вх. № НО-05-06-6/08.01.2014г.

До Председателя на научното жури,
определено със заповед № РД-09-27 от
22.10.2013 г. при Института за държавата и правото
при Българската академия на науките
професор д-р Ганета Минкова

РЕЦЕНЗИЯ

от професор д-р Любен Карапиколов

на дисертационен труд за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ с наименование „Административнонаказателна отговорност в здравеопазването“, изготвен от докторант в задочна форма на подготовка Теодора Любомирова Георгиева с научен ръководител проф. д-р Дарина Пеева Зиновиева.

1. Данни за докторанта

Докторантката г-жа Теодора Георгиева е родена на 29.12.1976 г. Висшето си образование завършва през 2002 г. в СУ „Св. Климент Охридски”, ЮФ специалност „Право” с отличен успех от положените държавни изпити. От 2005 г.до 2007г. е младши прокурор в Софийска Районна Прокуратура и прокурор от 2007 г. до момента. Практическият опит на докторанта е дал отражение върху стила и структурата на разработката, като са разгледани задълбочено и внимателно важни проблеми в синхрон с което са направени и предложения de lege ferenda.

Теодора Георгиева е автор на четири публикации, а именно:1.Особености на административно - наказателните производства; Сборник „Правната наука традиции и актуалност”, Университетско издателство „ Паисий Хилендарски”, 2012 г.; 2.Административнонаказателна отговорност по НК и специалното законодателство- Научни трудове на Института на държавата и правото, том VII, БАН, 2012 г. ;3.История на административно- наказателното правосъдие от Освобождението до днес. Поява на понятието административно нарушение и наказание. - Научни трудове на Института на държавата и правото, том VI, БАН,2011 г. 4.Административно - наказателна и наказателна отговорност за вреди, причинени от животни-сп. Правна мисъл, кн.4/2009 г. Взела е участие в научни конференции в България, проучванията по дисертацията й са свързани с обучение в Институт за научни изследвания в Лондон, участвала е в обучения на Националния Институт на правосъдието във Франция.

2.Достойнства на дисертационния труд

Изследването на видовете административнонаказателни производства е актуално по няколко причини. На първо място досега няма изследване, което в исторически план да разглежда декриминализирането на определени противоправни прояви, и тяхното обособяване като административни нарушения. Проследява се хронологично идеята на българския законодател да обособи определен тип деяния, като наказуеми от несъдебни органи, начините и причините за това. На следващо място, за да не бъде разграничението схематично е направен опит да се открорят най-важните белези на понятието административно нарушение. Констатирани са законодателни техники, които не съответстват на научно зададените критерии и в тази връзка са направени предложения de lege ferenda. Изследването разглежда въпроса за правната природа на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Чрез съотнасяне на принципно очертани постановки трудът се фокусира върху административнонаказателни производства, които в последните години се разглеждат и санкционират от специални органи – комисии. Посочени са и проблеми относно необходима синхронизация между административнонаказателните и наказателни производства. Поставени са проблеми, които тепърва следва да получат своето решение от законодателя. Накрая с кратък преглед на правните системи в други европейски държави се разглеждат различни подходи към интерпретацията за понятието административно нарушение и административнонаказателно производство.

Предложената работа е със заглавие „Административнонаказателни производства по българското законодателство". Обемът й е от 225 страници, състои се от въведение, пет глави и библиография. Първата глава „Възникване на административнонаказателното право в България" проследява хронологично появата на понятието за административно нарушение и възникване на административнонаказателната отговорност у нас като вид отговорност за декриминализирано поведение. Обяснява се историческата логика за премахване на двупатридното деление на престъпление и нарушение в Наказателния кодекс от 1951 г. Проследени са хронологично Указ за углавното съдопроизводство, глава XXVIII НПК, проектозакон за ЗАНН, които довеждат до създаването на ЗАНН през 1969 г. Прави се извод, че в българското законодателство в един ранен етап се обособява понятието „административно нарушение", което е тенденция в европейски и световен план.

В глава втора се извеждат основни характеристики на административното нарушение като морално неутрално деяние, което не съдържа като иманентна характеристика „обществена опасност", посмисъла на Наказателния кодекс. Обоснована е качествената отлика на административното нарушение от престъплението. Обоснован е извод за законоустановеност на административното нарушение, когато съставът му е регламентиран в подзаконов норамтивен акт. Направено е конкретно изследване чрез съпоставка на състави на административни нарушения и престъпления, което е довело до научен извод за тяхното дублиране, като в определени случаи степента на обществена опасност, не е достатъчен признак за отграничаването им. Констатирано е за пръв път в нашата теория дублиране на процедури, които имат различен характер, но водят до едни и същи правни последици. Констатирана е заложена по-висока санкция за извършени административни нарушения. Направени са предложения за синхронизиране на административнонаказателните и наказателни произовдства, като наказателното производство

В глава трета са обособени отлики на извънсъдебното и съдебно разглеждане на административнонаказателната преписка. Изяснени са понятията производство и процес. Направен е научен извод, относно правната природа на акта за установяване на

административно нарушение. Обоснован е извод за съществуване на тежест на доказване за извършителя на административно нарушение в изрично предвидени от закона случаи, при наличие на форсмажорни обстоятелства, при неизбежна отбрана и крайна необходимост, в това число и чрез позоваване на практиката на ЕСЗПЧ. Разгледани са въпроси, свързани с правната природа на наказателното постановление.
Констатирана е необходимост от въвеждане на Споразумението в ЗАНН за по-голям периметър от административни нарушения (за момента тази възможност е фрагментарно предвидена КТ, ЗМ,ЗДАС)
В глава четвърта са изведени специфики и са откроени различни по вид административнонаказателните производства, които са уредени в специални закони и които протичат с приложение на ЗАНН, НПК, АПК. Разгледани са административнонаказателните производства по чл.83а-83е ЗАНН по отношение на юридически лица, обоснована е нуждата чл. 9 ЗАНН да бъде редактирана.
В глава пета докторантката се е спряла на административнонаказателните производства във Великобритания, Германия, Белгия, Италия, като сравнително-правния анализ обогатява и допълва разработката.

3.Недостатъци на дисертационния труд

На места докторантът е направил изводи, които не могат да бъда изцяло споделени, макар да съществуват и такива становища в теорията, например за липсата на правораздавателен характер на наказателното постановление. Също така не може да се приеме категорично, че е необходимо да се стесни кръгът на субектите на касационно обжалване по административнонаказателни дела. Съществуват на места неточности в някои използвани термини, но забележките, които могат да бъдат направени като цяло не се отразяват върху стойността на дисертацията, която е с висок приносен характер и следва да бъде оценена положително.

4.Заключение:

Поради изложеното намирам, че представената за рецензиране докторска работа на Теодора Любомирова Георгиева отговаря на всички изисквания на Закона за развитието на академичния състав в Република България за присъждане на авторката й Теодора Любомирова Георгиева на образователната и научна степен „доктор„ по право.

Заключение:

Предлагам на г-жа Теодора Любомирова Георгиева да бъде присъдена научната и образователна степен „доктор”

Проф.д-р.Л.Караниколов

гр.София **Подпис:**